

svarsminister sagde, da han fremsatte dette Lovforslag, at Afrustningsforslaget jo nu ligger til Behandling, og saa vil et Lovforslag, som forandrer den bestaaende Hærlov, være uhensigtsmæssigt. Det ærede Medlem sagde: Dette rører ved en organisk Lov, men det samme sagde Wulff i sin Tid, han sagde, at Toldloven var en Organisme, man kunde ikke tage en Bestemmelse ud, som ikke blot havde finansiel Betydning for Kultoldens Vedkommende, men som greb ind i alle andre Sætser med Hensyn til den Beskyttelse, de havde faaet, det var en organisk Lov, det ærede Medlem rørte ved. Det ærede Medlem gik med til at tage det ud for at faa det gennemført paa en anden Lov. Nuvel, hvis man i Fællesudvalget siger: Lad os faa de Ting, som er knyttet til Anmærkningerne, paa en særlig Lov, ja, saa ved jeg ikke, om den socialdemokratiske Regering vil følge det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Eksempel og faa dem ind paa en anden Lov, det er meget muligt, det vil vise sig, hvad man gør, hvis vi kommer til Fællesudvalget. Jeg kan oprigtigt talt heller ikke tro, at Partiet Venstre skulde have sat sig fast i denne Tanke, at der i det Aar, vi nu gaar ind i, skal være en Dobbeltmanøvre, en Manøvre, der er dobbelt saa stor som den, der finder Sted hvert Aar, fordi den altsaa ikke har fundet Sted det enkelte Aar. Hvilken Interesse skal der være knyttet dertil? Mon den meget omtalte Udvikling af Førerevnen og Føreregenskaberne? Tror man ikke, at den lige saa godt opøves gennem det halve Antal, som der her er Tale om, i alt Fald i det Omfang, vi har Brug for herhjemme. Derfor er der paa dette Punkt Mulighed for i Fællesudvalget at tale om Sagen paa en anden Maade end den, som er udtrykt gennem Ordene: konstitutionelt Overgreb eller Forsøg paa ulovlig Vedtagelse. Hvad de øvrige frie Bevillinger angaar, kan det ærede Medlem ikke komme fra, hvorledes han selv før har skildret disse Konti, og hvis det ærede Medlem vil hævde, at her er Beløbet saa stort, at det kommer til at skade, nuvel, saa er det en saglig Begrundelse for, at han ikke vil være med til denne Nedsættelse, men det kan ikke begrunde hans Paastand, at andre, som gaar med til en saadan Vedtagelse, derved gør sig skyldige i konstitutionelt Overgreb. Disse Bevillinger er efter min Mening fuldkommen frie Bevillinger, og jeg tror, at Landstinget og de Partier, som for Øjeblikket har Flertallet der, gjorde klogt i ikke at rette Angreb paa Folketingets Bevillings-

myndighed overfor frie Bevillinger, navnlig da ikke, naar der er Tale om, at Landstinget i en økonomisk vanskelig Situation skulde ville paatvinge Folketinget saadanne Bevillinger, som dette ikke har villet være med til. Hele denne Diskussion er kommet af et Ord, men ogsaa et Ord for meget, et Ord meget for meget, et Ord, som ikke burde være sagt i dette høje Ting af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, og som jeg tror, det ærede Medlem og hans Parti skulde tænke lidt over, inden de foretager den næste Handling i denne Sag.

N. Neergaard: Det ærede Medlem Hr. Rode fandt, at jeg havde brugt et uoverlagt Ord. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at dette Ord var alt andet end uoverlagt. Det udtrykker ganske nøje, hvad min Mening er om den Fremfærd, der her forsøges. Om man vil føre den igennem til de sidste Yderligheder, ved jeg ikke, det vil Fremtiden vise, og det skal vi heller ikke diskutere her i Dag. Vi har haft en Række Tilfælde, hvor der har været lovgivet paa Finansloven med alles Samtykke, i alt Fald med begge Tings Samtykke. Vi har haft en Række Tilfælde, hvor der er indført frie Bevillinger paa Finansloven, om hvilke der har været Uenighed mellem de to Ting, og hvor saa Resultatet er blevet i en Række forskellige Tilfælde, at de Forslag, der var Uenighed om, forsvandt. Men hvad er det, som sker her? Her sker noget fuldkommen nyt, som der ikke kan paavises et eneste Præcedens for, medmindre man vil nævne de provisoriske Finanslove fra Estrups Tid, ellers findes der ikke et eneste Præcedens i hele vort politiske Liv for et Forsøg som dette. (*Statsministeren* [Stauning]: Kultolden!) Ja, man kan, saa længe man vil, forsøge at sidestille Kultolden med dette, men det er kun noget, man kan sige, det er absolut ikke noget, man kan mene. Det, der her er Tale om, er, at der bestaar en Lovgivning, om hvilken der har været en meget skarp politisk Strid mellem de Partier, der har Flertal i Landstinget, og de Partier, der nu har et lille Flertal i Folketinget, en meget skarp politisk Strid. Denne Lovgivning søger man at umuliggøre og ødelægge gennem en Række Nedsættelsesforslag. (Afbrydelse.) Ja, der kan ikke tvistes om den Ting. Det er ikke lidt mere eller lidt mindre, der er Tale om. Hvis der var Tale om det, maatte man ogsaa kunne levere en saglig Begrundelse for, hvorfor man paa de enkelte Punkter mente, at Forsvarsordningen kunde taale dette eller hint, men naar man ser disse Ting i